

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.7.2012 r.
COM(2012) 375 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

**SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2011
NA TEMAT STOSUNKÓW MIĘDZY KOMISJĄ EUROPEJSKĄ A
PARLAMENTAMI NARODOWYMI**

SPRAWOZDANIE KOMISJI

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2011 NA TEMAT STOSUNKÓW MIĘDZY KOMISJĄ EUROPEJSKĄ A PARLAMENTAMI NARODOWYMI

1. WPROWADZENIE

Niniejsze siódme sprawozdanie roczne na temat stosunków między Komisją a parlamentami narodowymi koncentruje się na dialogu politycznym z parlamentami narodowymi w szerokim znaczeniu. Obejmuje ono wszystkie odnośne kontakty i wymiany informacji i opinii między Komisją a parlamentami narodowymi. Szczególne aspekty dotyczące mechanizmu kontroli zasady pomocniczości (za pomocą którego parlamenty narodowe kontrolują, czy projekty aktów ustawodawczych są zgodne z zasadą pomocniczości) omówione zostały w rocznym sprawozdaniu na temat pomocniczości i proporcjonalności, które publikuje się równoległe¹ i które należy tym samym uznać za uzupełnienie niniejszego sprawozdania.

Dialog polityczny między Komisją a parlamentami narodowymi stanowi ciągłą debatę na temat programu działań Komisji oraz priorytetów politycznych UE; jest to pisemna wymiana poglądów na temat poszczególnych dokumentów Komisji (ustawodawczych lub innych); dyskusje na temat różnych zagadnień politycznych w COSAC, podczas wspólnych posiedzeń parlamentarnych, posiedzeń komisji międzyparlamentarnej oraz wspólnych posiedzeń komisji. Obejmuje on również rosnącą liczbę kontaktów dwustronnych, na szczeblu administracyjnym lub politycznym, w tym liczne wizyty członków Komisji w parlamentach narodowych. Fakt, że począwszy od 2011 r. prawie wszystkie parlamenty narodowe wysłały stałych przedstawicieli do Brukseli, w pełni przyczynił się do rozwinięcia tego szczególnego aspektu dialogu politycznego.

W 2010 r. stosunki Komisji z parlamentami narodowymi nadal były głównie kształtowane przez wejście w życie traktatu lizbońskiego. Skoncentrowano się na wdrażaniu nowych postanowień traktatu, w szczególności nowego mechanizmu kontroli zasady pomocniczości. Parlamenty narodowe dostosowały swoje procesy kontroli oraz zagadnienia polityczne, którym poświęcają największą uwagę.

W 2011 r. odczuwalna była rosnąca niestabilność gospodarcza, społeczna i polityczna. Ponieważ w strefę euro uderzył kryzys gospodarczy, krajowe debaty polityczne w coraz większym stopniu koncentrowały się na istocie polityki europejskiej. Ogólne przesłanie wynikające z dialogu politycznego z parlamentami narodowymi w 2011 r. było takie, że wiele oczekuje się od Komisji Europejskiej.

Dialog polityczny w szerszym znaczeniu obejmuje oczywiście rozległy zakres tematów i obszarów polityki. Jednak w 2011 r. pojawiły się dwa główne zagadnienia stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania. Oprócz opinii i wymian poglądów na temat szerokiego wachlarza środków ustawodawczych zaproponowanych w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy (np. w odniesieniu do rozporządzania finansowego, jednolitego rynku oraz

¹ COM(2012) 373

zarządzania gospodarczego), narodowe parlamenty zostały również zaangażowane w debatę dotyczącą ogólnie wieloletnich ram finansowych (MFF) na lata 2014 – 2020 w ogólności, a w szczególności propozycji sektorowych.

2. TWORZENIE WSPÓLNEJ WIZJI WYZWAŃ

W 2011 r. coraz bardziej stawało się jasne, że oprócz regularnej parlamentarnej kontroli spraw europejskich w 40 izbach narodowych, potrzebne jest stworzenie ustrukturyzowanej wymiany poglądów z parlamentami narodowymi oraz między nimi, w celu kształtowania wspólnej wizji co do najważniejszych zagadnień i wyzwań w polityce europejskiej.

Poza różnymi międzyparlamentarnymi formacjami, kierowanymi przez Parlament Europejski oraz Parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie UE, metodą wykorzystywaną dotychczas w COSAC było koncentrowanie się na weryfikacji pomocniczości, w oparciu o skoordynowane badanie programu prac Komisji. W 2010 r. zmieniła się jednak optyka. W maju 2010 r. na posiedzeniu COSAC w Madrycie zasugerowano, że przewodniczący Komisji powinien przedstawiać program prac Komisji na bieżący rok na pierwszym półrocznym posiedzeniu COSAC, natomiast na drugim posiedzeniu powinien on być zaproszony do przedstawienia, w jaki sposób wdrażany jest program prac Komisji.

Opierając się na tych spostrzeżeniach, przewodniczący Barroso zwrócił się do COSAC w Brukseli w październiku 2010 r. i potwierdził, że Komisja jest przekonana, iż indywidualne opinie parlamentów narodowych lub zbiorowy wkład za pośrednictwem COSAC powinny być uwzględniane w programie prac Komisji, uzupełniając formalny ustrukturyzowany dialog Komisji z Parlamentem Europejskim. Parlamenty narodowe mogłyby w ten sposób pomagać w wypracowaniu realnego konsensu dotyczącego tego, na jakich obszarach UE powinna koncentrować swoją politykę i swoje zasoby w nadchodzących latach.

W pierwszej połowie 2011 r. węgierska prezydencja COSAC podzielała ten punkt widzenia i odpowiednio sterowała dyskusjami. Na posiedzeniu COSAC w Budapeszcie w maju 2011 r. stwierdzono, że Komisja powinna, w drugiej połowie każdego roku, przedstawiać swój program prac na kolejny rok i zasadniczo zgodziła się z pomysłem ogólnej debaty politycznej wnoszącej wkład w proces planowania strategicznego – nawet jeśli kilka parlamentów miało nadal wątpliwości co do wykonalności takiej dyskusji *ex ante* w ramach COSAC, wobec braku dokumentu, który mógłby służyć jako podstawa do dyskusji.

Już przy tej okazji wiceprzewodniczący Komisji Maroš Šefčovič podtrzymał przekonanie Komisji, że parlamenty narodowe mogłyby uczynić pierwszy krok w tym kierunku i skoncentrować się na ważnej kwestii zarządzania gospodarczego. Dzięki wspólnemu zaangażowaniu w semestr europejski, parlamenty narodowe i Parlament Europejski zostały zachęcane do wspólnej debaty nad głównymi kierunkami polityki UE, sformułowanymi w strategii „Europa 2020” i odzwierciedlonymi w krajowych programach reform oraz zaleceniach dla poszczególnych krajów, lub w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na dany rok.

Wiceprzewodniczący uznał również budżet za inny jednoznaczny przykład tego, gdzie wspólna ocena mogłaby być pomocna w uzyskaniu szerszej wizji. W ten sposób można najlepiej wykorzystać wartość dodaną współpracy międzyparlamentarnej, tj. uzyskać obraz tego, co dzieje się w innych państwach członkowskich, dzielić się najlepszymi praktykami oraz wzmocnić wzajemną presję niezbędną do osiągnięcia wyników.

W drugiej połowie 2011 r. polska prezydencja COSAC skierowała uwagę parlamentów narodowych na wniosek Komisji dotyczący wieloletnich ram finansowych 2014 – 2020. Następnie w październiku 2011 r. polska prezydencja w Radzie, Parlament Europejski oraz Komisja wspólnie zorganizowały pierwszą konferencję na wysokim szczeblu poświęconą wieloletnim ramom finansowym po roku 2013. Konferencja była specjalnie skierowana do parlamentów narodowych, które aktywnie w niej uczestniczyły. Jedną z najgoręcej dyskutowanych kwestii była sprawa zasobów własnych.

Kontynuowane będą wysiłki podejmowane przez parlamenty narodowe, Parlament Europejski i Komisję przez ostatnie dwa lata w celu skoordynowania priorytetów na szczeblu europejskim. Zarządzanie gospodarcze oraz przyszłe wieloletnie ramy finansowe najprawdopodobniej pozostaną dwoma głównymi wyzwaniem dla wspólnej polityki (zob. pkt 5).

3. OPINIE PRZEDŁOŻONE PRZEZ PARLAMENTY NARODOWE (DIALOG POLITYCZNY)

Uczestnictwo

Pisemna wymiana opinii i odpowiedzi między parlamentami narodowymi a Komisją, rozpoczęta przez przewodniczącego Barroso w 2006 r., przez ostatnie sześć lat stawiała się coraz intensywniejsza. Całkowita liczba opinii otrzymanych od parlamentów narodowych w 2011 r., w tym uzasadnionych opinii przesłanych w kontekście mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, wyniosła 622. Stanowi to wzrost o prawie 60% w porównaniu z 2010 r. (387), w którym już odnotowano 55% wzrost w porównaniu z rokiem 2009 (250). Ta tendencja wzrostowa utrzymała się również w 2012 r. - do czerwca 2012 r. otrzymano ponad 400 opinii.

Znacząca większość 622 opinii otrzymanych w 2011 r. zawierała uwagi i pytania merytoryczne w związku z treścią wniosków i inicjatyw Komisji. Podobnie jak w latach ubiegłych, tylko stosunkowo niewielką liczbę opinii (64) stanowiły opinie uzasadnione w rozumieniu protokołu nr 2, stwierdzające naruszenie zasady pomocniczości.

Odnotowano szczególnie duży wzrost liczby opinii otrzymanych od parlamentu portugalskiego, obu izb parlamentu rumuńskiego, parlamentu szwedzkiego oraz czeskiego senatu i parlamentu bułgarskiego². Tylko cztery izby nie wzięły w ogóle udziału w dialogu politycznym w 2011 r. (w porównaniu z dziesięcioma w 2010 r.)

Od samego początku dialog polityczny sprawił, że europejski proces decyzyjny stał się bardziej przejrzysty, a polityki europejskie zostały poddane debacie publicznej w państwach członkowskich, co przyczyniło się do podniesienia świadomości co do pewnych kluczowych europejskich kwestii. Komisja nadal zachęca te parlamenty, które z różnych powodów nie zaangażowały się dotąd aktywnie w bezpośrednią wymianę poglądów z Komisją co do treści jej wniosków i inicjatyw strategicznych, do wzięcia udziału w dialogu politycznym.

Dialog polityczny obejmuje kontakty na etapie przedlegislacyjnym, tj. w kontekście konsultacji społecznych, w formie ukierunkowanych kontaktów i debat na szczeblu politycznym i eksperckim. Jest to szczególnie skuteczny sposób, za pomocą którego parlamenty narodowe mogą konstruktywnie przyczyniać się do kształtowania przyszłych

² Zob. tabela w załączniku 1.

europejskich inicjatyw i prawodawstwa, o czym świadczą liczne konkretne przykłady. Komisja zasygnalizowała swoją gotowość do przeanalizowania możliwości systematycznego informowania parlamentów narodowych o wszelkich konsultacjach społecznych w momencie ich uruchamiania, oraz szczególnego uwzględnienia uwag wnoszonych przez parlamenty narodowe. W następstwie swojego komunikatu „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)543) Komisja przeprowadza obecnie przegląd swojej strategii prowadzenia konsultacji. Przy okazji tego przeglądu zostanie m.in. przeanalizowane, czy istnieje potrzeba zwiększenia zasięgu konsultacji, w jaki sposób to uczynić, oraz jak podnieść jakość i przejrzystość informacji o wynikach konsultacji.

Zakres

Opinie parlamentów narodowych skupiają się na różnych kwestiach. 622 opinie otrzymane w 2011 r. dotyczyły wielu różnych dokumentów Komisji, zwykle prawodawczych, przy czym większość wniosków i inicjatyw spowodowała skutkowałą przedłożeniem zaledwie od jednej do trzech opinii. Jednak liczba dokumentów Komisji, co do których otrzymano uwagi od ponad czterech izb parlamentarnych (67), znacznie wzrosła w porównaniu z 2010 r. (25).

W 2011 r.³. najwięcej uwag napłynęło w sprawie wniosków, które wywołały również napłynięcie największej liczby uzasadnionych opinii w ramach mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, tj. wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych⁴ (17 opinii, w tym dziewięć uzasadnionych opinii); tymczasowe przywrócenie w wyjątkowych okolicznościach kontroli granicznej na granicach wewnętrznych⁵ (11 opinii w 2011 r., w tym sześć opinii uzasadnionych); jurysdykcja, prawo właściwe, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich⁶ (osiem opinii, w tym cztery uzasadnione); oraz wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży⁷ (siedem opinii w 2011 r., w tym pięć uzasadnionych opinii).

Ponad połowa opinii otrzymanych w kontekście dialogu politycznego w 2011 r. dotyczyła pięciu obszarów polityki: rynku wewnętrznego i usług, sprawiedliwości, rolnictwa, spraw wewnętrznych oraz opodatkowania.

Pomimo tego, że Komisja zachęcała parlamenty narodowe do uznania programu prac Komisji za strategiczne narzędzie pomagające osiągnąć konsensus co do tego, na jakich dziedzinach UE powinna koncentrować swoją politykę w nadchodzących latach, bardzo niewiele parlamentów narodowych wyraziło swoją opinię na temat programu prac Komisji na 2011 r. w kontekście dialogu politycznego.

Dialog polityczny w najważniejszych sprawach

Oprócz licznych spraw związanych z zarządzaniem gospodarczym i wieloletnimi ramami finansowymi, w 2011 r. parlamenty narodowe poświęciły szczególną uwagę następującym inicjatywom i wnioskom:

³ Zob. załącznik 2.

⁴ COM(2011) 121.

⁵ COM(2011) 560.

⁶ COM(2011) 127.

⁷ COM(2011) 635.

- dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej⁸

W dziesięciu opiniach przedłożonych w 2011 r. (kolejne cztery wpłynęły na początku 2012 r.) izby parlamentarne zajęły dość zbliżone stanowiska. Z jednej strony wyrażały obawy o obciążenia finansowe i administracyjne; z drugiej strony wzywały do podejścia uwzględniającego w większym stopniu specyfikę poszczególnych krajów i większej swobody uznaniowej dla władz krajowych i lokalnych. Obawiały się one, że działanie UE na szczeblu administracyjnym nie pozostawiłoby możliwości wprowadzania rozwiązań dostosowanych do warunków krajowych i regionalnych. Dwa parlamenty narodowe wydały w tym względzie uzasadnioną opinię, stwierdzając naruszenie zasady pomocniczości. Jednak parlamenty narodowe zgodziły się co do tego, że zmniejszenie zużycia energii pierwotnej o 20% stanowi zakładany cel w ramach strategii „Europa 2020”.

- Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej⁹

Spśród dziesięciu opinii otrzymanych w 2011 r. w połowie stwierdzono, że ocena skutków towarzysząca wnioskowi nie była dostatecznie dokładna i nie zawierała wystarczających wskaźników ilościowych i jakościowych dla poparcia zgodności wniosku z zasadą pomocniczości. W kilku opiniach podkreślono, że postanowienia wniosku mogłyby zaszkodzić konkurencyjności gospodarki UE. Obawy wzbudzały również ewentualne obciążenia administracyjne, finansowe i fiskalne oraz potencjalnie negatywne skutki społeczne.

- Komunikat w sprawie procedur kontroli nad działaniami Europolu przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe¹⁰

Komisja otrzymała dziewięć opinii, w których z zadowoleniem przyjęto komunikat Komisji. Znaczna większość izb popierała wykorzystanie istniejących posiedzeń komisji międzyparlamentarnej do zapewnienia właściwej kontroli nad Europolem, zamiast utworzenia nowych forów czy konferencji. Opowiedziały się one za większą skutecznością i elastycznością oraz zaproponowały wykorzystanie tych samych struktur do sprawowania kontroli parlamentarnej nad Eurojustem. Parlamenty narodowe wezwały również do zrównoważonego podejścia podczas określania wielkości delegacji parlamentarnych mających wejść w skład nowego organu nadzorczego, chociaż często różnie rozumiano pojęcie zrównoważonego podejścia.

4. KONTAKTY I WIZYTY

Podobnie jak w poprzednich latach, wymianę pisemnych opinii i odpowiedzi między parlamentami narodowymi a Komisją uzupełniały liczne osobiste kontakty i spotkania, na poziomie politycznym i administracyjnym.

Wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych, Maroš Šefčovič, kontynuował swoje systematyczne wizyty w parlamentach narodowych zgodnie z postawionym sobie celem, zakładającym spotkanie się z przedstawicielami każdego parlamentu przynajmniej raz

⁸ COM (2011) 370.

⁹ COM (2011) 169.

¹⁰ COM (2010) 776.

podczas swojej kadencji. W 2011 r. członkowie Komisji odwiedzili 24 z 27 parlamentów narodowych.

Komisja była reprezentowana na szczeblu politycznym podczas wszystkich międzyparlamentarnych posiedzeń przeprowadzonych w 2011 r., w tym podczas posiedzeń COSAC oraz wspólnych posiedzeń parlamentarnych. Wysoka przedstawiciel ds. zagranicznych i bezpieczeństwa/wiceprzewodnicząca Komisji, baronowa Ashton, wzięła udział w posiedzeniach COFACC i CODACC¹¹ lub była na nich reprezentowana.

Konferencja w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa, zorganizowana przez Komisję w październiku 2011 r. oraz pierwsza konferencja na wysokim szczeblu w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014 – 2020, zorganizowana wspólnie przez prezydencję Rady, Parlament Europejski oraz Komisję Europejską w dniach 20 – 21 października 2011, były specjalnie skierowane do parlamentów narodowych, a ich członkowie aktywnie w nich uczestniczyli.

Urzędnicy Komisji nadal składali oświadczenia przed komisjami parlamentów narodowych oraz odbywali regularne spotkania ze stałymi przedstawicielstwami parlamentów narodowych zlokalizowanymi w Brukseli, aby omówić różne przyszłe inicjatywy lub bieżące sprawy.

W 2011 r. stali przedstawiciele parlamentów narodowych spotkali się dwukrotnie z wiceprzewodniczącym Marošem Šefčovičem, a także raz z wiceprzewodniczącym Siimem Kallasem i komisarz Kristaliną Georgijewą. W 2011 r. zacieśniły się również kontakty między Komisją a parlamentami narodowymi w ramach przygotowań do nowego rozporządzenia w sprawie demokratycznej kontroli nad Europolem. Spotkanie zainteresowanych podmiotów, w tym przedstawicieli parlamentów narodowych, stanowiło okazję do pierwszej wymiany poglądów na ten temat w styczniu 2011 r.

5. PERSPEKTYWY: WSPÓLNE WYZWANIA POLITYCZNE

Zwalczanie konsekwencji kryzysu gospodarczego, promowanie wzrostu i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza dla młodych ludzi, oraz dalsze wzmacnianie europejskiego zarządzania gospodarczego pozostaną głównymi punktami w programie politycznym Europy na 2012 r. Na posiedzeniu komisji międzyparlamentarnej ds. zarządzania gospodarczego w Brukseli w lutym 2012 r. potwierdzono, że zarówno parlamenty narodowe, jak i Komisja są bardzo zainteresowane intensywną wymianą poglądów, zwłaszcza że semestr europejski jest nadal stosunkowo nowym i rozwijającym się mechanizmem.

Kryzys finansowy, gospodarczy i zadłużeniowy pokazał, dlaczego potrzebna jest ściślejsza koordynacja działań państw członkowskich. Przy podejmowaniu wysiłków w tym względzie należy jednak uznać, że wiele aspektów polityki gospodarczej pozostaje w kompetencji państw członkowskich. Zainteresowane podmioty na szczeblu narodowym, w szczególności parlamenty narodowe, muszą w pełni rozumieć kontekst na szczeblu unijnym oraz na poziomie strefy euro, jeśli mają one podejmować w pełni świadome decyzje dotyczące polityki gospodarczej.

¹¹ Konferencja Przewodniczących Komisji Spraw Zagranicznych (COFAC) oraz Konferencja Przewodniczących Komisji ds. Obrony (CODAC).

Wprowadzenie semestru europejskiego w 2011 r. stanowiło ważny krok naprzód w tym względzie. Przygotowana przez Komisję roczna analiza wzrostu gospodarczego, która stanowi coroczne rozpoczęcie semestru, określa przekrojowe wytyczne polityczne na szczeblu UE oraz w wymiarze strefy euro, które państwa członkowskie są zobowiązane uwzględniać podczas formułowania polityki krajowej. Powodzenie semestru europejskiego mierzy się tym, w jakim stopniu zalecenia skierowane do poszczególnym krajów odzwierciedlone są w krajowej polityce w drugiej połowie roku – semestrze narodowym – kiedy to rządy proponują budżety i programy reform, a parlamenty je przyjmują.

Rola parlamentów narodowych w objaśnianiu często trudnych wyborów politycznych mających skutki wykraczające poza granice państw ma olbrzymie znaczenie, podczas gdy silne poczucie odpowiedzialności narodowej jest niezbędne do stworzenia warunków politycznych, które zapewnią sukces wprowadzanych reform. W tym kontekście Komisja, jak to podkreślała przez cały 2011 r., w pełni opowiada się za rozwinięciem dialogu politycznego z parlamentami narodowymi, zwłaszcza w zakresie zarządzania gospodarczego.

Konkretniej rzecz ujmując, zgodnie z deklaracją z posiedzenia COSAC w Kopenhadze w kwietniu 2012 r., Komisja uważa, że istnieją dwa szczególne momenty podczas semestru europejskiego, w których intensywniejszy dialog z parlamentami narodowymi mógłby przynieść realne korzyści: po pierwsze, po publikacji przez Komisję rocznej analizy wzrostu gospodarczego, która określa szeroko zakrojone priorytety dla UE na cały nadchodzący rok; po drugie, po przedstawieniu przez Komisję i zatwierdzeniu przez Radę Europejską wytycznych dla poszczególnych krajów na podstawie krajowych programów reform państw członkowskich oraz programów stabilności i konwergencji. Na tych kluczowych etapach Komisja jest gotowa i chętna do podjęcia dyskusji z parlamentami narodowymi na temat zarówno przekrojowych kwestii, jak i zagadnień dotyczących poszczególnych krajów, a także do przedstawienia dalszych wyjaśnień.

Dnia 30 maja 2012 r., w ramach semestru europejskiego 2012, Komisja przekazała zalecenia dla poszczególnych krajów Radzie, uwzględniające sytuację każdego państwa członkowskiego. Komisja wydała także zalecenia dla całej strefy euro oraz przedstawiła swoją wizję działań politycznych na szczeblu UE niezbędnych do uzupełnienia środków krajowych, tak aby stworzyć ambitną, dwutorową inicjatywę UE na rzecz wzrostu¹².

Oprócz kwestii zarządzania gospodarczego, na zaawansowanym etapie w 2012 r. będą prowadzone dyskusje i negocjacje w sprawie wieloletnich ram finansowych 2014 – 2020. Podczas drugiej konferencji dotyczącej wieloletnich ram finansowych, która odbyła się w marcu 2012 r., potwierdzono, że niezbędna jest intensywna i skuteczna komunikacja między Komisją a parlamentami narodowymi na temat kształtu przyszłych wieloletnich ram finansowych, a tym samym przyszłego zakresu i wpływu polityki UE.

Ponadto w 2012 r. będą miały miejsce intensywne przygotowania do przyjęcia wniosku ustawodawczego w sprawie demokratycznej kontroli nad Europolem na podstawie art. 88 TFUE. W następstwie odpowiedzi parlamentów narodowych na komunikat Komisji z listopada 2010 r. (zob. pkt 3), w kwietniu 2012 r. odbyło się konstruktywne spotkanie na wysokim szczeblu między Komisją, parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim. Komisja nadal będzie włączać obie te strony w trwające rozważania i dyskusje na etapie przedlegislacyjnym.

¹² Komunikat pt. *Działanie na rzecz stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia*, COM(2012)299.

Ponieważ proces podejmowania decyzji na szczeblu europejskim staje się coraz bardziej złożony, a do przeprowadzenia przyszłych głębokich i często trudnych reform potrzebne jest wsparcie opinii publicznej, Komisja zobowiązuje się do popierania wszelkich inicjatyw, które mogą usprawnić demokratyczną kontrolę nad procesami politycznymi UE oraz wzmocnić poczucie odpowiedzialności narodowej za nasze wspólne wybory polityczne.

Załącznik 1

Ogólna liczba otrzymanych opinii w podziale na państwa/izby (dialog polityczny oraz mechanizm kontroli zasady pomocniczości)

Parlamenty narodowe	Izba	Łączna liczba opinii (dialog polityczny)	Uzasadnione opinie (protokół 2)
Portugalia	Assembleia da República	184	1
Włochy	Senato della Repubblica	76	3
Republika Czeska	Senát	43	0
Szwecja	Riksdag	42	11
Rumunia	Camera Deputaţilor	40	2
Rumunia	Senatul	33	2
Niemcy	Bundesrat	33	1
Włochy	Camera dei Deputati	28	2
Bulgaria	Narodno Sabranie	19	2
Zjednoczone Królestwo	House of Lords	16	1
Dania	Folketing	14	1
Luksemburg	Chambre des Députés	14	7
Zjednoczone Królestwo	House of Commons	8	3
Austria	Nationalrat	7	0
Niemcy	Bundestag	6	1
Niderlandy	Eerste Kamer	6	0
Polska	Sejm	5	5
Republika Czeska	Poslanecká sněmovna	5	0
Polska	Senat	4	4
Litwa	Seimas	4	0
Belgia	Chambre des Représentants	4	1

Parlamente narodowe	Izba	Łączna liczba opinii (dialog polityczny)	Uzasadnione opinie (protokół 2)
Francja	Sénat	4	1
Grecja	Vouli ton Ellnion	4	0
Austria	Bundesrat	3	1
Niderlandy	Both Chambers	3	2
Hiszpania	Both Chambers	2	2
Finlandia	Eduskunta	2	1
Belgia	Sénat	2	1
Francja	Assemblée nationale	2	1
Malta	Kamra tad-Deputati	2	2
Słowacja	Národná Rada	2	2
Irlandia	Dail Eireann	1	1
Rumunia	Both Chambers	1	/
Niderlandy	Tweede Kamer	1	1
Cypr	Vouli ton Antiprosopon	1	1
Łotwa	Saeima	1	0
Estonia	Riikikogu	0	0
Słowenia	Državni svet	0	0
Słowenia	Državni zbor	0	0
Węgry	Országgyűlés	0	0
	Ogółem	622	64

Załącznik 2

Wnioski i inicjatywy Komisji, których dotyczyła największa liczba opinii w kontekście dialogu politycznego (2011 r.)

Dokument Komisji	Tytuł	Łączna liczba opinii (dialog polityczny)	Uzasadnione opinie (protokół 2)
COM(2011) 121	Wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych	17	9
COM(2011) 560	Tymczasowe przywrócenie w wyjątkowych okolicznościach kontroli granicznej na granicach wewnętrznych	11 ¹³	6
COM(2011) 370	Efektywność energetyczna	10 ¹⁴	2
COM(2011) 169	Wspólnotowe przepisy ramowe dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej	10	2
COM (2011) 32	Dane dotyczące przelotu pasażera (dane PNR)	9 ¹⁵	/
COM(2010) 776	Procedury kontroli nad działaniami Europolu przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe	9	/
COM (2011) 127	Jurysdykcja, prawo właściwe, uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich	8	4
COM (2010) 608	W kierunku Aktu o jednolitym rynku. W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności	8	/
COM(2011) 608	Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji	7 ¹⁶	3
COM(2011) 635	Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży	7 ¹⁷	5

¹³ Do połowy maja 2012 r. Komisja otrzymała łącznie 12 opinii w sprawie tego wniosku.

¹⁴ Do połowy maja 2012 r. Komisja otrzymała łącznie 12 opinii w sprawie tego wniosku.

¹⁵ Do połowy maja 2012 r. Komisja otrzymała łącznie 10 opinii w sprawie tego wniosku.

¹⁶ Do połowy maja 2012 r. Komisja otrzymała łącznie 9 opinii w sprawie tego wniosku.

¹⁷ Do połowy maja 2012 r. Komisja otrzymała łącznie 11 opinii w sprawie tego wniosku.

COM(2011) 594	Podatek od transakcji finansowych	7 ¹⁸	3
---------------	-----------------------------------	-----------------	---

¹⁸ Do połowy maja 2012 r. Komisja otrzymała łącznie 11 opinii w sprawie tego wniosku.